

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 315. Actio adhibitoria quæ dicatur, unde ortum habeat, quibus,
contra quos, ad quid detur, & quæ, ut competit, requirantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

enim, ut bene Lauterbach. §. 55. cum Mantic.
de tac. & ambig. corvent. l. 4. tit. 16. num. 4.
Summam incertitudinem & difficultatem indu-
ceret) sed ex more regionis, ubi contractum,
V.g. in Imperio nostro de 100. exigendo annua-
tim 5. idque etiam si illo tempore illius mora
empor ob ubertatem percepisset maximos fru-
ctus, aut etiam ob belli calamitatem, aquarum
inundantium aliumve casum fortuitum exiguo-
vel nullus, tradit Lauterbach. loc. cit. citatis
Carpzov. p. 2. const. 30. defens. 6. Aruma. loc.
cit. Fränzk. loc. cit. num. 414. &c. eò quòd
sufficiat venditorem tradidisse rem & facultatem
re utendi & fruendi transstulisse in emptorem, &
hunc contra bonam fidem pretii solutionem diffe-
rendo moram admisisse, cum vera & genuina causa
usurarum præstandarum sit, non actualis frugum
perceptio, sed frustratio & dilatio pretii contra
bonam fidem admissa. l. 32. §. 2. ff. de usura.
Dissentientibus nihilominus quo ad hanc con-
stituendi quantitatemi usurarum. Maul. loc. cit.
Perez. in cod. de act. empli. à num. 18. Brunnen.
ad cit. l. 13. §. 20. Dum iis magis placet quòd ad
hoc æquitas Juris Canonici, quam rigor ille Juris
Civilis, & distinguendum dicunt, an res vendita
naturā suā sit sterilis, an frugifera. Quanquam
etiam moneat Lauterbach. §. 57. cavendum
venditori, ne, dum empor etiam reliquarum
suarum facultatum jacturam fecit, se harum usur-
arum acerbum exactorem, sed moderatum beni-
gnū & humanum præbeat. De cætero ultra di-
tas consuetas usuras vendor ob moram & aliud
lucrum cessans, dum v.g. mercator præexit aut
probat, se ex pretio, si justo tempore accepisset,
plus lucri facere potuisse, nihil exigere potest.
Lauterbach. §. 58. juxta L. fin. ff. de peric. & com-
mod. quam legem quia aliqui restringunt, ut lo-
cum tantum habeat, ubi agitur tantum ob moram,
sentiunt, ultra usuras ob dictum lucrum ces-
sans aliquid exigi posse in causa delicti vel dolii. l. 21.
& seq. ff. ad leg. aquil. item in actione de evictio-
ne. l. 8. ff. de evict. quin etiam empor in casum
pretii statuta die non soluti ultra legitimū usurarum
modum validē venditori promittere non
potest pœnam. l. 13. ff. de act. empli. §. 26. & ibi
Mudæ. num. 7. id ipsum etiam in pœna incer-
tum locum habere docens. Lauterbach. loc. cit. cùm
id fieri censetur in fraudem legum usuris istiusmo-
di ob util. item publicam certos terminos statuen-
tium, quos contrahentes stipulando excedere ne-
queunt cit. l. 13. §. 26. Lauterbach. loc. cit. citatis
Trentacinq. l. 3. defolut. resol. 21. n. 1. His de pœ-
na non obstante, quòd empori stipulanti vendor
speciei debitor in casum evictionis jure promittat
duplum. l. 37. ff. de evict. ejus disparitatis ratio-
nem vide apud Mudæ. l.c. n. 5. & 6. Item non ob-
stante, quòd, si empor ultra pretium etiam factum
tanquam pretii additamentum promisit in casum,
quòd id non fiat, promittere venditori pœnam pos-
sit. l. 28. ff. de act. empli. Siquidem sicut, si nulla es-
set pœna apposita in tali casu, facto non præstito,
actione venditi competit ad interesse, usurarum ter-
minis non inclusum; ita etiam pœna in tali casu
addita, ex legibus ponentibus limites usuris non
accipit moderationem. Lauterbach. §. 59. cum
Mudæ. ad cit. l. 28. Nec denique obstante, quòd
pœna conventionalis in casum pœnitentia seu re-
cessus à contractu tam ab emporie quam venditore
validē promitti possit, non attento usurarum modo;
cùm hac ratione nulla fiat accessio ad pretium aut

usuras; adeoque etiam nullum fœnus committa-
tur; cùm pœna illa ab emporie soluta pretium de-
sinat deberi. Lauterb. §. 60. cum Berlich. p. 1. de-
cis. 43. & 44. n. 3. Competit quoque actio venditi
ad repetendos sumptus à venditore in rem vendi-
tam bona fide factos, non tantum necessarios, sed
etiam utiles, quos verisimile est emporie voluisse
impendi. L. penult. C. de act. emp. junct. l. 13. §. 22.
ff. eod. Mudæ. l.c. Lauterb. §. 61. Ac denique
interdum etiam ad rem una cum fructibus repeten-
dam, nimis um contractu resoluto. l. 4. §. 2. ff. de le.
commiss. junct. l. 4. §. 4. & l. 14. §. 1. ff. de in diem
addit. Lauterbach. l.c. §. 62.

**Quest. 315. Actio redhibitoria quæ di-
catur, unde ortum habeat, quibus,
contra quos, ad quid detur, & quæ,
ut competat, requirantur?**

1. Resp. ad primum: Actio redhibitoria est actio
ex empto competens empori contra vendi-
torem ad redhibendam ei, id est, iterum habendam
ab eo, seu recipiendam rem venditam, & c. contra
ad recipiendum ab eo pretium, cunctaque in inte-
grum restituenda, casu quo venditor occultavit vel
non manifestavit tale vitium & defectum, ob quem
res vendita vel ex toto vel notabiliter reddatur inuti-
lis ad finem & intentionem emporis, quod si hic
scivisset, eam non emiserit. Sumitur ex L. cum autem.
§. Julianus. & L. facta & sequent. ff. de edit. edict. Dicitur redhibitoria ab effetu, quem habet;
cum redhibere, ut dicitur L. redhibere. ff. eod. sit
facere, ut habeat venditor, quod habuit, & quia id
siebat redhibendo, idcirco redhibitio est appellata
quasi redditio. Dicitur quoque judicium redhi-
bitorium, uti & judicium redhibitoria actionis.

2. Resp. ad secundum: ortum habet ab ædi-
libus (quorum officium erat sacras aedes & vias
publicas curare, nec non fraudes à foro & vendi-
tionibus arcere. Schardius in lexico. v. ædiles.)
edictum proponentibus, vi cuius venditores tene-
rentur aperire morbos ac vitia in re vendenda la-
tentia. Ex quo edicto duæ prodire actiones adili-
tia, nempe redhibitoria & æstimatoria contra
venditores occultantes vitia & defectus rerum
vendarum.

3. Resp. ad tertium: Conceditur non
tantum empori, sed & ejus hæredibus. L. scien-
dum. §. 5. ff. de adlit. edict. contra venditorem
ejusque hæredes. L. si venditor. & L. cum autem.
ff. eod.

4. Resp. ad quartum: Ut detur & inter-
tentetur hæc actio, requiritur primò, ut vitium occul-
lum non sit leve, sed notabile, ob quod ministerium
& usus, ad quem emitur, impediatur, aut no-
tabiliter deterior efficiatur, ita ut merito empor
non emiserit, si scivisset. Secundo debet esse vitium
corporis, ita ut, si sit vitium corporis & animi
mixtum, actio redhibitoria propriè talis locum
non habeat. l. 4. §. 4. ff. de adlit. edict. quamvis,
ut ibidem, dicitur, contra scientem & reti-
centem vitium animi agi possit actione communi
ex empto. Tertiò, ut vendor vitium latens
sciverit; contra ignorantem enim non datur
hæc actio, sed æstimatoria tantum. l. 13. ff. de
act. empli, nisi error sit in substantia. Ut nec
ea conceditur empori, dum is vitium patens
culpâ suā, aut ignorantia crassâ non observa-
vit. l. 1. §. 6. & l. 14. §. fin. ff. de adlit. edict.
cùm

cum talis ignorantia habeatur pro scientia. Porro contraētum, contra quem datur hac actio redhibitoria, irritum esse non obscurè colligitur ex L. facta. ff. de adl. edit. dumibi dicitur: facta redhibitio ne omnia in integrum restituuntur perinde, ac si neque emptio, neque venditio intercessisset. Sed neque contrarium, nimurum talem contractum prius in foro externo validum fuisse ex eo infertur, quod leges nonnunquam dicant, per redhibitio nem relendi debere contractum; nam rescissio, ut nota Glosse, in L. eleganter. ff. de dol. mal. v. de dolo actionem non semper significat contractum, annullandum, sed quandoque revocationem illius, quod vi contractus de jure irriti factum est ita cum Molin. d. 353. num. 5. Reiffenstuel. b. t. num. 316. Verum tamen non ex eo præcise, quod statutum tale sit, ut id sciens empturus non fuisse, talis contractus est ipso jure irritus, aut etiam adhibenda actio redhibitoria (sequeretur enim ex hoc grande bono Reipublicæ summe perniciosum absurdum, nimurum plurimos contractus, profes siones, electiones, matrimonia fore invalidos, eo quod plures eorum non essent facti, si latentes defectus vel vitia & circumstantiae fuissent præcognita) sed necesse est, adesse vitium in substantia vel tale, quod usum finemque ementis vel totaliter vel notabiliter impedit, in quo casu jam censemitur jure positivo vel naturali irritus. Quod ipsum proinde spectandum principaliter in ordine ad di gnosendum, an contractus invalidus vel invalidandus, non attento, num emptor omnibus cognitis empturus fuisse, necne. Et ita docent Castrop. tr. 33. d. 5. p. 22. num. 14. Valent. d. 5. q. 20. p. 4. concl. 2. & 4. Pet. Nav. de ref. c. 2. n. 59. Laym. l. 3. tr. 4. c. 17. Reiffenstuel. b. t. num. 323. &c. contra Abb. in c. injustum de rer. perm. num. 2. Nav. in man. c. 23. num. 89. &c. quorum funda mentum, nimurum quod in tali casu desit consen sus, deficit, dum ex eo solum quod empturus non essem, si scirem vitium, non sequitur, me modò, dum illud ignoro non habere voluntatem emendi, sed tantam me illam non habiturum, si scirem vi tium, & modò me habere solum quandam animi dispositionem & habitualē inclinationem ad non emendum circa omnem actualem voluntatis ope rationem. Secus tamen foret, si quis actu ita dirigeret suam intentionem ac diceret: nolo emere rem illam, si tali affecta sit vitio vel conditione; tunc enim verè deesset consensus, & ita deesset censetur, dum defectus versatur circa substantiam, vel talis esset, ut rem reddat inutilem ad finem ab emptore intentum.

Quæst. 316. Actio æstimatoria quid sit, quibus contraquos, & ad quid de tur?

Resp. Actio æstimatoria, quæ & dicitur actio quanti vel quanti minoris, est quæ compe-

tit emptori ejusque hæredibus contra emptorem, etiam ignorantem vitium, ejusque hæredes ob rena vitiosam venditam, ut tantum restituatur emptori, quanti minoris is eam emisset, si vitium scivisset. Sumitur ex tit. de adl. edit. Differt proinde hac actio ab actione redhibitoria, quod non sicut hæc detur ob vitium occultum, quod si scivisset emptor non emisset; sed ob tale vitium quod si scivisset emptor, adhuc tamen rem emisset, sed minore pretio. Abb. loc. cit. Adeoque non sicut illa datur ad redditionem rei emptæ, sed ad non solven dum tantum, quantum convenutum est, aut si illud pretium solutum, ad partem illius restituendam. Quamvis tamen etiam nonnunquam Judex vi illius redhibitionem imperare possit, dum nimurum ita vitiosum, ut emptori non expedit eam habere. L. boem. §. 6. ff. de adl. edit. Reiffenstuel. b. t. num. 317. Dixi: etiam ignorantem: Nam si vendor sciens vitium rem vendidit, posse illum conveniri etiam æstimatoria actione, non tantum ad restituendum partem pretii, sed etiam ad compen sanda omnia inde secuta damna juxta l. 13. ff. de act. empti. & l. 58. ff. de adl. edit. ait Reiffenst. num. 319. Dum alia, si ignorans vitium vendidit, hac actione æstimatoria conveniri nequeat ad dicta damna, sed tantum ad restituendum id, quanti minoris res ob dictum vitium valet. Vide de his plura supra, ubi qualiter vendor vitium rei vendenda manifestare teneatur.

Quæst. 317. Quantum temporis a jure concedatur ad actiones illas redhibitoriam & æstimatoriam intentandas?

Resp. Regulariter pro instituenda actione redhibitoria conceduntur sex menses utiles; pro æstimatoria annus utilis. l. 19. §. fin. ff. de adl. edit. In libertate vero emptoris est, ubi potest instituere redhibitoriam, illam aut æstimatoriam intra 6. menses instituere possit; ubi tamen unam assumpsit, variare amplius nequit. L. si is qui ff. de except. rei judicata. L. si quid ff. de adl. edit. Si tamen potens instituere actionem redhibitoriam, nullam instituerit intra 6. menses actionem, poterit adhuc illis elapsis intra annum instituere actionem æstimatoriam. L. si tamen ff. de adl. edit. elapsi autem anno nec redhibitoriam nec æstimatoriam intentare potest; quia eo tempore haec actiones præscribuntur. L. cum proponas. C. de adl. act. Et haec in foro externo; in foro siquidem interno manet obligatio restituendi vel compensandi id, in quo unus alterum contrahentium decepit aut damnificavit. Molin. est. d. 353. concl. 4. Covar. reg. possessor. 2. p. §. 11. num. 5. Laym. l. 3. tract. 4. c. 17. num. 15.

CAPUT